

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK-Szerződés 81. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.354 ipari zsákok ügy) 2005. november 30-án hozott bizottsági határozatot vitatja, amely megállapította a felperes egyetemleges felelősségét a kartellben való részvételért, és bírságot szabott ki rá.

Keresete alátámasztásául a felperes az EK 81. cikk, az EK 253. cikk és az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdésének, valamint a gondos ügyintézés, az indokolási kötelezettség és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére hivatkozik.

A felperes elsősorban azzal érvel, hogy a Bizottság félreértelmezte a felperes védekezését 1997 előtti és utáni magatartásával kapcsolatban. Míg a felperes nem tagadja, hogy részt vett a kartellben, rámutat, hogy 1997 előtt teljes mértékben függött akkori anyavállalatától. 1997 után azonban független volt, és szándékai fokozatosan, de alapvetően megváltoztak,

A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság a tényállás helytelen értékelésére támaszkodik, a „Valveplast”, „Benelux” és „Teppema”, valamint a „Belgium” és „talpas zsákok” csoportokban való részvétele kapcsán. A felperes azzal érvel, hogy a Bizottságnak a magatartás bizonyos formáit illetően tett néhány következtetése hanyag és pontatlan. A felperes arra is rámutat, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a „Belgium” és „talpas zsákok” csoport megszűnt 1997 előtt.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság tévedett a tényállás megállapításakor a földrajzi piacok meghatározása kapcsán. A felperes ezzel összefüggésben rámutat, hogy nincs forgalma Spanyolországban, és csupán minimális forgalma van Franciaországban.

A felperes kifogásolja, hogy a Bizottság nem alkalmazta az engedékenységi közleményt a felperes vonatkozásában, és hogy nem tekintette a felperes által megjelölt bizonyos tényeket enyhítő körülményeknek.

A bírság alapösszegének meghatározásával kapcsolatban a felperes vitatja, hogy a Bizottság az egyéni piaci részesedéseket a tonnaszám helyett az elért forgalom alapján állapította meg, a piaci részesedések szerinti kategóriák alapján történő eltérő bánásmódot, e megkülönböztetés kategóriák szerinti kifejezését, és az így meghatározott kategóriákhoz hozzárendelt bírság alapösszegének alkalmazását.

A felperes szerint végül a Bizottság tévesen döntött úgy, hogy a felperes és a Kendrion N.V. egy gazdasági egységet képez, amelynek alapján jogellenesen megbírságozta a Kendriont a felperes által elkövetett jogsértésért.

2006. február 21-én benyújtott kereset – Harry’s Morato kontra OHIM

(T-52/06. sz. ügy)

(2006/C 96/35)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: a Harry’s Morato SpA (székhelye: Altavilla Vicentina, Olaszország) (képviselők: Niccolò Ferretti, Giovanni Casucci és Fabio Trevisan ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

Másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: A Ferrero OHG mbH

A felperes kérelmei

- az Elsőfokú Bíróság változtassa meg az OHIM első fellebbezési tanácsának 2005. december 16-i határozatát (R 600/2005-1. sz. ügy);
- az Elsőfokú Bíróság hívja fel fel az OHIM-ot a „Morato” védjegy haladéktalan lajstromozására az 1 849 439. sz. bejelentési kérelemben és az azt követő korlátozásban foglaltaknak megfelelően, bármiféle tényleges, szubjektív akadály hiányában, valamint tekintettel arra, hogy nem ütközik a „MORATO” védjeggyel, és kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes

Az érintett közösségi védjegy: A „Morato” ábrás védjegy (védjegybejelentési szám: 1.849.439) a 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a FERRERO OHG mbH.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „MORETTO” német szóvédjegy (bejelentés száma: 39.707.273) a 30. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: Helyt ad a felszólalásnak és elutasítja a védjegybejelentési kérelmet.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A „MORETTO” védjegy használata hiányából adódó megszűnése, valamint a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának helytelen alkalmazása (összetéveszthetőség)

2006. február 22-én benyújtott kereset – Kendrion kontra Bizottság

(T-54/06. sz. ügy)

(2006/C 96/36)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: a Kendrion N.V. (Zeist, Hollandia) (képviselők: P. Glazener és C.C. Meijer ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- egészben vagy részben semmisítse meg a felperesnek címzett határozatot;
- csökkentse a felperesre kiszabott bírság összegét;
- kötelezze az Európai Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK-Szerződés 81. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.354 ipari zsákok ügy) 2005. november 30-án hozott bizottsági határozatot vitatja, amely megállapította a felperes felelősségét a versenyjog megsértéséért és bírságot szabott ki rá.

Keresete alátámasztásául a felperes az EK 81. cikk, az EK 253. cikk és az 1/2003/EK rendelet 15. cikke (2) bekezdésének megsértésére hivatkozik, azon az alapon, hogy a határozat rendelkező része nincs összhangban az indokolással. A felperes azt állítja, hogy bár a Bizottság a jogsértésben való részvételéért egyéni felelősségét nem állapította meg az indokolásban, a rendelkező részben az EK 81. cikk megsértését terhére rója.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket, az EK 253. cikket és az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdését azáltal, hogy tévesen úgy döntött, miszerint a felperes és a Fardem Packaging B.V. egy gazdasági egységet képez, amelynek alapján jogellenesen megbírságot a felperest a Fardem Packaging által elkövetett jogsértéséért.

A felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikket, az EK 253. cikket és az 1/2003/EK rendelet 23. cikke (2) bekezdését, valamint általános jogelveket, ideértve a gondos ügyintézés elvét, az önkényes eljárás tilalmát, az egyenlőség és arányosság elvét.

A felperes ezenkívül előterjeszti, hogy a Bizottság megállapította a felperes felelősségét a Fardem Packaging által elkövetett jogsértésért, más bizottsági határozatokkal ellentétesen, amelyekben az anyavállalatot nem tartotta felelősnek. A felperest továbbá anyavállalati minőségében bírsággal sújtotta, amely magasabb, mint amelyért a jogsértést elkövető leányvállalat egyetemleges felelősségét megállapította. A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a többi anyavállalattól eltérő bánásmódban részesült, amelyek felelősségét a Bizottság megállapította a leányvállalataik jogsértéséért. A felperes szerint a rá kirótt bírság az arányosság és a gondos ügyintézés elvének sérelméhez vezet.

A felperes végül arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a bírságkiszabási iránymutatást különösen azáltal, hogy nem alkalmazta annak 5. cikke b) pontját. A felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem vette kellőképpen figyelembe a vállalkozás speciális jellemzőit.

2006. február 22-én benyújtott kereset – RKW kontra Bizottság

(T-55/06. sz. ügy)

(2006/C 96/37)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (Worms, Németország) (képviselő: H.-J. Hellmann ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága